

Sygn. akt V CSK 318/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku S. P. i W. P.

przy uczestnictwie B. Z. i K. Z.

o zasiedzenie służebności drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców od postanowienia

Sądu Okręgowego w G.

z dnia 12 grudnia 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza solidarnie od wnioskodawców na rzecz uczestników
postępowania kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wnieśli o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o pierwsze dwie przesłanki.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, „zagadnienie prawne” w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.). Zadaniem wnoszącego skargę kasacyjną jest nie tylko powołanie się na problem prawny bazujący na przepisach wskazanych w podstawie skargi kasacyjnej, ale również przedstawienie odpowiedniego wyводу jurydycznego, wykazującego na wadliwość rozwiązania postawionego problemu przy wykorzystaniu zapatrywań wyrażonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sądu drugiej instancji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2013 r., III SK 54/12, nie publ.).

Natomiast uzasadnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II PK 274/11, nie publ.).

Skarżący dopatrywali się istotnego zagadnienia prawnego w problemie postrzegania drogi utwardzanej żwirem lub tłuczniem, naprawianej w przeciągu lat poprzez nakładanie na nią kolejnych warstw budulca, jako trwałego i widocznego

urządzenia w rozumieniu art. 292 k.c. Wskazali również na potrzebę wykładni tego przepisu z uwagi na rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego odnośnie do urządzeń wzniesionych przez właściciela gruntu.

Argumenty przedstawione na uzasadnienie powyższych przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania wiązały się jednak z próbą przedstawienia własnego, alternatywnego wobec ustaleń sądowych, stanu faktycznego sprawy. W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd Okręgowy w G. ustalił bowiem, że skarżący nie wykonali trwałego i widocznego urządzenia, pozwalającego wnioskować o istnieniu postulowanej służebności. Zgodnie zaś z art. 398³ § 3 k.p.c., rozpatrywanie zarzutów odnoszących się do oceny dowodów i ustalania faktów nie jest objęte kognicją Sądu Najwyższego.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).